

РЕШЕНИЕ

№ 15067

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **12655** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Х. Л. Н., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. А. Т.- СК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № 513з - 11935/04.11.2024 г. на Директора на СДВР, с която на основание и чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 200, ал.1, т. 15, пр. 1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят, чрез адв. Т., счита заповедта за незаконосъобразна. Развити са доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради неправилно квалифициране на деянието. Твърди се, че наказващия орган не се е съобразил с квалификацията на вмененото деяние, като неправилно го е квалифицирал по чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 200, ал.1, т. 15, пр. 1 от ЗМВР, което е довело и до невъзможност за наказваното лице да реализира в пълен обем правото си на защита. Посочва още, че послужилата като основание за издаване на заповедта Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. не е връчвана за запознаване на жалбоподателя. Счита, че наложеното наказание е извън сроковете по чл. 195 от ЗМВР. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. Моли за отмяна на оспореният административен акт. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, оспорващия се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. Посочва, че наказващия орган неправилно е квалифицирал извършеното деяние, както и поддържа възразението, че системата към момента на проверката не е изправна и не е отразила връчен фиш. Посочва, че същото се доказва и от изричното отбелязване на Н. А., че няма връзка с интернет, което е създадо и обективната възможност за жалбоподателя.

Ответникът – Директорът на СДВР, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Счита, че от събраните по делото доказателства не се установява проблем с интернет връзката. Подробни съображения в подкрепа на издадения административен акт излага в представените по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 12-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Видно от кадрова справка рег. № 513р-60371/12.06.2024 (л. 226) Х. Л. Н. е назначен със Заповед рег. № 513з-8665/08.05.2020 г. на длъжност стажант в СДВР. Със Заповед рег. № 513з-15925/03.12.2020 г. е назначен на длъжност полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ СДВР, със специфичното наименование „младши инспектор“. Със Заповед рег. № 513з-3025/19.03.2024 г. е бил преназначен на длъжност старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ СДВР, която длъжност е изпълнявал и към момента, когато се твърди, че е извършил нарушение на служебната дисциплина.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с постъпило писмо № 4575р-804/16.04.2024 г., ведно с докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. по описа на дирекция „Инспекторат“- МВР, във връзка с извършена проверка в 01 РД- СДВР и отдел „Пътна полиция“ – СДВР, в изпълнение на конкретни писмени указания на прокурор А. К. при СГП, отразени в негово постановление вх. № 457500-181/ 22.02.2024 г. по ДП № 44/2024 г. на СО- СГП, пр.пр. № 798/2024 г. на СГП

Със Заповед № 513з-4804/07.05.2024 г. /л. 15/ на директора на СДВР, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, е възложено на комисия в състав: председател и трима члена, да извършат проверка по данни за извършено дисциплинарно нарушение на служители на СДВР за периода от 01.11.2023 г. до 31.12.2023 г. Инспектор Н. е запознат със заповедта на 28.05.2024 г.

В резултат на извършената проверка, е изготвена докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 г. по описа на дирекция „Инспекторат“- МВР, в която се съдържали данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от служители на СДВР и на това основание е разпоредено извършване на проверка със Заповед № 513з-6941/01.07.2024 г. /л. 24/ по описа на СДВР, по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР срещу 17 служителя от 01 РУ- СДВР и ОПП- СДВР. За извършената проверка за периода от 01.01.2024 г. до 02.02. 2024 г. е бил изготвен доклад № 4575р-1073/28.05.2024 г., в който са били установени допълнителни и нови данни за извършени нарушения на служебната дисциплина. Със заповедта Н. е запознат на 15.07.2024 г.

Проверката по Заповед № 513з-4804/07.05.2024 г., изменена и допълнена със Заповед № 513з-6941/01.07.2024 г. е била възложена на комисия в състав: председател- главен инспектор В. И.- началник на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР и членове: старши инспектор С. К.- началник на 02 група „Пътен контрол“ в 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, старши инспектор Д. Т.- началник на 01 група „Пътен контрол“ в сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР (понастоящем началник на 02 група „Административно обслужване на чужденци“ към отдел „Миграция“ при СДВР) и главен инспектор Б. М.- началник на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ - СДВР (понастоящем началник сектор „Охранителна полиция“ към 08 РУ – СДВР.

Със справка с рег. № 4332р-70596/05.09.2024 г., комисията е установила, че младши инспектор Х.

Н.- старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР, младши експерт И. И.- командир на отделение в група „охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РД- СДВР и младши инспектор В. Ж.- старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РД- С. за посочения период са изпълнявали служебните си задължения, съгласно Инstrukция № 8121з-929/2017 г. за патрулно-постова дейност, като не са били установени конкретни дати с кои служители са били назначени в наряд. С оглед на установеното, Комисията е предложила прямо жалбоподателя да не бъде търсена отговорност по дисциплинарен ред, тъй като е установено по категоричен начин, че описаните пропуски в докладна записка с рег. № 4575р-784/11.04.2024 г., не са пряко свързани със служителя.

С писмо № 4332р-72599/13.09.2024 г. в СДВР е постъпила справка № 4332р-70596/05.09.2024 г. и материалите от извършената проверка. Със Становище рег. № 513р-103577/11.10.2024 г. на началника на отдел „Човешки ресурси“ е предложено на директора на СДВР, на основание чл. 37, ал. 1, т. 4 от Инstrukция № 8121з-877/06.07.2021 г. да разпорежи на проверяващата комисия събиране на допълнителни доказателства, описани в обстоятелствената част на цитираното становище, като след изясняване на всички факти и обстоятелства и събиране на допълнителни доказателства, проверяващата комисия да изготви нова справка за резултатите от проверката, която заедно със събраните материали, да се предостави в отдел „Човешки ресурси“- СДВР, в срок до 28.10.2024 г.

Във връзка с горепосоченото Становище от 11.10.2024 г., е издадена Заповед № 513з-10991/16.10.2024 г. /л.36-48/ от Директора на СДВР, с която е разпоредено на проверяващата комисия по заповед № 513з-4804/07.05.2024 г., изменена и допълнена със заповед № 513з-6941/01.07.2024 г., да събере описаните в обстоятелствената на издадената заповед допълнителни доказателства, като се проверят всички данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от цитираните в нея служители.

Жалбоподателят се е запознал със заповедта на 23.10.2024 г. като му е връчена покана № 4332р-81982/19.10.2024 г. На същия ден е бил проведен и разговор с Н. и е снето сведение с рег. № 4332р-83312/23.10.2024 , в което той заявява, че за периода 01.11.2023 г. до 02.02.2024 г. не е бил извършвал дисциплинарни нарушение и е спазвам служебната дисциплина.

За извършената проверка във връзка с издадената заповед № 513з-10991/16.10.2024 г., е изготвена справка рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г., с която от комисията е установено, че относно младши инспектор Х. Н.- старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР, младши експерт И. И.- командир на отделение в група „охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РД- СДВР и младши инспектор В. Ж.- старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РД- С., нямало никакви приложени доказателства за този извод на комисията, в конкретните случай, не са били събрани доказателства кой от служителите е направил справка в РСОД, не са били изискани копия от информационните карти за дейността на наряда и доклади за проверени лица и превозни средства, не са били приложени копия от ежедневните ведомости, не са били приложени копия от невръчените фишове, както и доказателства за връчването им на дата, след извършената проверка на водачите. В резултат на това, не са били идентифицирани и установени извършените нарушения, кои служители са били отговорни, не е била направена правна квалификация на нарушенията, не са били направени предложения за налагане на дисциплинарни наказания. В тази връзка, след като проверяващата комисия се е запознала и разгледала в съвкупност всички събрани материали по дисциплинарната проверка, е предложила, за допуснато дисциплинарно нарушение, описано в т. 5 от справка и изводната част на процесната проверка, на

младши инспектор Х. Н.- старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР, да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, съгласно чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

Н. се е запознал със справката на 22.10.2024 г. като му е връчена покана № 4332р-84116 / 26.10.2024 г. за даване на писмени обяснения.

Във връзка с връчената покана, жалбоподателят е депозирал писмено обяснение (л. 239 по делото).

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, наказващия орган е издал процесната Заповед № 513з-11935/104.11.2024 г., с която при преповтаряне на фактическата обстановка, отразена в Справка рег. №4332р-84095 от 25.10.2024 г., на основание и чл. 204, т.3, чл. 194, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 197, ал. 1 , т. 3 от ЗМВР и чл. 200, ал.1, т.15 от ЗМВР, на младши инспектор Х. Н. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Административен Съд С. - град, I отделение, 12-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 18.11.2024 г., а жалбата е депозирана направо в съда на 29.11.2024 г. (вх. № 32216), т.е. в рамките на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.211 ЗМВР. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – Директора на СДВР в рамките на предоставените му правомощия по чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР.

Оспорената заповед се явява постановена в съответствие с изискванията за форма на този вид актове, установени с нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г., поради което формално са налице изискванията за мотивираност на заповедта.

Заповед № 513з-11935/04.11.2024 г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. С оглед представените по делото доказателства следва да се приеме, че дисциплинарното нарушение, за което е наложено дисциплинарното наказание, е открито по смисъла на чл.196, ал.1 ЗМВР със издаденото от ДРО становище рег. № 513р-103577/11.10.2024 г. /л. 130/, от който момент започва да тече двумесечния преклузивен срок. Оспорената заповед е издадена и в рамките на едногодишния срок от извършване на нарушението.

Не е допуснато и нарушение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. На жалбоподателя са връчени покани за запознаване с материалите от проверката и за даване на писмени обяснения.

Същият се е възползвал от правото си да даде писмено обяснение, като същото е депозирано на 27.10.2024 г.

Спазена е също така и процедурата по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, като е определен дисциплинарно разследващ орган. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и обобщената справка по ал. 7, като същевременно се е възползвал от правата си по ал. 8.

Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок и е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба.

В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Относно възражението на жалбоподателя, че на същия не е била връчвана Инstrukция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, настоящия съдебен състав счита за неоснователно, доколкото посочената Инstrukция е нормативен акт по смисъла на чл. 7, ал. 3 от Закона за нормативните органи, който е обнародван в ДВ. бр. 90 от 31 октомври 2014 г. и мл.инспектор Н. е следвало да бъде запознат с нея, независимо дали тя му е била предоставена за запознаване.

Независимо от горното, следва да бъде посочено, че според данните от представената по делото Докладна записка № 4575р-784/11.01.2024 г., не се установява Н., лично да е правил проверки. В случая обаче е несъмнено, че от страна на Екип- 4, в чийто състав е участвал и жалбоподателя, е била създадена организация за извършване на справка в системните журнали на АУИ ПП и АИС АНД. Видно от Приложение № 3 на Доклад № 4575р-1073/28.05.2024 г. /л. 287/, като установените и невръчени са 9 броя електронни фиша на лицето-водач А., описани подробно и в оспорената заповед за налагане на дисциплинарно нарушение. В тази връзка следва да бъде посочено, че същите са били връчени впоследствие, след извършената проверка.

Съдът намира за основателно възражението на процесуалния представител на жалбоподателя за това, че системата към момента на проверката не е била изправна и във връзка с това, поради обективна невъзможност, не е било отразено връчването на фиш. Същото се доказва и от представения от ответника Доклад за проверени лица и превозни средства, в който на л. 504 от делото, във връзка с извършена проверка на водач на лек автомобил, установен като Х. А. на 05.12.2023 г. в 14:55 ч. е отбелязано, че няма връзка с интернет.

Преди да наложи дисциплинарното наказание, дисциплинарнонаказващият орган е следвало да обсъди и прецизира събраните по случая доказателства, и съобразно законовите изисквания на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 ЗМВР, да изясни в пълен обем фактическите обстоятелства. Това обаче не е сторено, като дисциплинарното наказание е наложено противно на правилата на административното производство. В конкретния случай не е обсъден нито отделно, нито в съвкупност с останалите доказателства по административната преписка съставения от жалбоподателя Доклад за проверени лица и превозни средства за 05.12.2023 г. Същият представлява неоспорено доказателство относно вписаното в него, че няма връзка с интернет. Ответникът, по предоставената му възможност от съда, не доказва друго, нещо повече в изявление, представено на л. 485 от делото, зам.-началник на 01 РУ – СДВР е посочил изрично, че за проблемите с мрежата и устройствата за отдалечен достъп не се изготвят докладни записки, тъй като същите се установяват по няколко пъти в денонощието за кратък интервал от време, няма и издадени нормативни документи, които да регламентират персонално зачисляване на устройство с отдалечен достъп за работа по ЗДвП. Остана

недоказано по делото, че към момента на проверката на Х. А., оспорващият е имал интернет и възможност чрез отдалечен достъп да извърши проверка в системата, да разпечати и след това да връчи издадените срещу проверяваното лице фишове. Доколкото дисциплинарната отговорност е допустимо да се ангажира само за лично поведение на лицето, то този елемент е останал неустановен и недоказан. Органът не е посочил какво е следвало да бъде дължимото поведение в случая на дежурния екип с оглед проверката за издадени актове по ЗДвП срещу проверяваното лице.

Следователно, формално е приложена и разпоредбата на чл. 206 ЗМВР, като неизясняването на обстоятелствата, визирани в чл. 206, ал. 2 ЗМВР, е довело до неправилно приложение на материалния закон. Дисциплинарнонаказващият орган има задължение да събере всички относими за случая доказателства – както обвинителни, така и защитни. Съвкупността от събраните доказателства следва да бъде анализирана в цялост, като се посочат конкретните такива водещи до извод, че едно или друго твърдение е необосновано и дава превес на обратното. Съдът намира, че в конкретния случай такава преценка не е извършвана.

На следващо място, дори и да се приеме, че има осъществено дисциплинарно нарушение от страна на жалбоподателя, то неправилна е преценката на дисциплинарно наказващия орган и извършената квалификация на нарушението по чл. 200, ал.1, т. 15, пр. 1 ЗМВР – "неизпълнение на разпоредбите на този закон ", за което е приложил чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР, налагайки на жалбоподателя оспореното дисциплинарно наказание.

Въз основа на изложеното настоящият съдебен състав приема, че Заповед № 513з-11965 от 04.11.2024 г. издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, е незаконосъобразен акт, който следва да се отмени в условията на чл. 146, т.2 и т. 4 от АПК,

С оглед изхода на спора, съдът следва да разгледа претенцията на оспорващия за присъждане на разноски - 10 лева държавна такса и 1000 лева по договор за правна защита. Ответникът е възразил за прекомерност на възнаграждението на адвоката, което възразение е неоснователно, макар минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е именно до 750,00 лв., съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3. от същата. Преписката е значителна по обем, касае се за специфика на правния спор, предвид на което не може да се приеме, че адвокатът е положил минимални усилия за защитата, а освен това е осъществено процесуално представителство по делото, направени са искания и възражения. Предвид изложеното, на жалбоподателя следва да се присъдят заплатените от него разпоски в пълен размер – 1010 лв.

Така мотивиран, и на основание чл.172, ал.2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд С. - град, Първо отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Л. Н., с ЕГН [ЕГН], Заповед № 513з - 11935/04.11.2024 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с която на основание и чл. 204, т. 3, чл.194, ал. 2, т. 1, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи със седалище в [населено място], [улица] да заплати на Х. Л. Н., ЕГН [ЕГН], сумата от 1010 лв. (хиляда и десет) лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: